

keparti nu mener, at den argumentation ikke gælder, når det drejer sig om de ældres mad.

Det vil vi naturligvis gerne gå i positiv dialog om, men hvis man reelt vil noget, der virker på det her område, burde man sætte nogle kræfter ind for at sikre de ældre borgere, der er omtalt i det her forslag, så de ikke bliver nogle af de mange tabere i den kommende kommunalreform, noget, der rækker langt videre end at ville igangsætte en undersøgelse.

Vi forholder os åbent til, at forslaget i udvalgsarbejdet kan forbedres, f.eks. så undersøgelsens tidsfrist kan blive så kort, at resultaterne kan nå at blive til virkelighed for borgerne inden strukturreformen, så der kan sættes større fokus på konkret handling.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Så er det ordføreren for forslagsstilleren, fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil da takke for debatten.

Som sagt er formålet med det her beslutningsforslag at pålægge regeringen at gennemføre en undersøgelse, der tager fat om en række centrale problemer, der vedrører de kommunale madordninger her i landet. Undersøgelsens resultater skal bruges til at opstille konkrete forslag til, hvordan man bedst kan sikre en helhedsorienteret madpolitik, der lægger vægt på både kvalitet, socialt samvær og rimelige priser, så ingen er afskåret fra at kunne bruge de kommunale tilbud.

Det er vigtigt at understrege, at mange kommuner tilbyder gode madordninger med sund og nærende mad af høj kvalitet til rimelige priser, så man kan ikke generelt sige, at standarden i landets kommuner er for ringe, men både kvaliteten af maden og det sociale samvær ved deltagelse i og tilberedning af maden varierer meget fra kommune til kommune. Der har med rette i de seneste år været kritik af de kommunale madordninger, en kritik, der er kommet fra både de ældre selv, de pårørende og ældrerådene.

Ældre mennesker, der sidder alene og isoleret i en lejlighed, har sjældent den store madlyst. Mange ældre magter ikke at lave deres mad selv. Den mad, som de så måske får bragt af kommunen, er ofte ikke den mest indbydende, og vigtigst af alt, så savner de selskab, når de spiser. Selskab befordrer appetitten og styrker dermed både helbredet og livskvaliteten. Det er altså et problem, som kommunerne skal se på med

langt større alvor, end tilfældet er i dag. Det mener vi.

Vi mener, at kommunerne skal se de ældres kost som en vigtig del af det forebyggende arbejde. Ved strukturreformen er det netop et centralt element, at kommunerne i fremtiden har ansvaret for forebyggelse, og madordningerne skal derfor vurderes i dette perspektiv.

Mange ældre er underernærede og bliver konfuse på grund af væskemangel. Det fører til hyppige indlæggelser på hospitalet, hvilket bestemt ikke er befordrende for den ældre.

Kl. 19.45

Hvis vi effektivt skal sikre bedre kommunale madordninger for pensionister, så mener Dansk Folkeparti, at man skal sætte ind på fire områder.

Først og fremmest skal der ved fastlæggelse af madkvaliteten lægges størst mulig vægt på råvarernes kvalitet og næringsindhold. Jeg er f.eks. helt enig med kokken Henrik Boserup, når han siger:

»Jeg sætter pris på, at min mad er lavet af sunde råvarer, og at der ikke er for mange fumfingre, der har skadet den undervejs. Hvis jeg skulle have kommunal ældremad, ville jeg holde op med at spise og i stedet lede efter en pille til at dække mit behov. Det er langt lettere, den fylder mindre og smager sikkert bedre.«

Han har ret på visse områder, for det er jo påvist, at udbragt mad undertiden er kedelig, farveløs og smagsløs. Mange ældre klager også over, at menuen er for moderne. De vil ikke have farsbrød, gratin, lasagne og halvrå grønsager. De vil have det, de har været vant til at spise gennem hele deres liv, nemlig god, gammel, solid husmandskost, frikadeller, krebinetter, flæskesteg og sovs, der hænger fast på kartoflerne.

Vi mener også, at der skal være gode alternativer til den udbragte mad fra storkøkkener, f.eks. ved at bruge frit valgsordningen til at vælge mad fra kroer, cafeteriaer m.v., så ældre kan få serveret frisklavet mad hver dag.

Priserne for måltider varierer meget fra kommune til kommune. For mennesker i arbejde kan det være uinteressant, om en madordning, der henvender sig til pensionister, koster 30 eller 60 kr. om dagen, men i den virkelighed, pensionisterne lever i, er de økonomiske perspektiver anderledes. Derfor mener vi, det er vigtigt, at den kommunale mad skal være til at betale, også for den, der kun har folkepensionen. I aktuelle priser bør prisen efter vores forslag være højst 40 kr.